

„Ne féljeteK,
mert íme hirdetek néktek nagy örömet,
mely az egész népnek öröme leszén:
Mert született néktek... megtartó.”

Lukács 2, 10—11.

Szeretsz-e engem?

„Tiszteled atyádat és anyádat, hogy jó dolgod és hosszú életed legyen e földön.” (V. Mózes 5. 16.) E parancsolathoz tartsa magát mindaz, valaki jó dolgot kíván magának e földön, mert Isten is ehhez tartja magát. — Azonban annak, aki megértette, hogy van örök élet és boldogság is, annak Isten azt parancsolja: „Szeresd a te Uradat, Istenedet...” — és ez! tette első és legfőbb parancsolatának is.

Feltűnő dolog, hogy amíg Isten megelégszik azzal, hogy szülőinket tiszteljük, holott őket talán könnyűnek látszik szeretni, mert minket ösztöne, odaadó és áldozatos szeretettel nevelnek, addig ezzel szemben Isten önmaga iránt szeretetet parancsol, még pedig olyant, hogy szeressük őt teljes szívünkkel, teljes lelkünkkel, teljes elménkel és minden erőnkkel. (Márk 12, 30.) — Miért? — Azért, mert egyrészt nem akarja Isten, hogy fölöttébb bűnös lehessen az ember az ő szülői iránt, (mert ha nincs parancs, nincs bűn. Róm. 5, 13.), — de másrészt és leginkább azért van ez így, mert egyedül csak Isten mál-

tó a teljes szeretetre. Amikor a teljes szeretetet megadjuk Istennek, tulajdonképen csak azt adjuk meg, amivel tartozunk neki, mert előbb ő teljesítette meg irántunk ezt a teljes szeretetet. „Aki pedig az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem adta őt mindnyájunkért, mimódon ne adna ingyen az ő Fiával nekünk mindent?” (Róm. 8, 32.)

Isten meg akar győzni minket az ő szeretetének dicsőséges voltáról és arról, hogy azt egészen ingyen adja. — és azt a helyzetet, amit tölünk kíván, azt is könnyűvé, ingyenné teszi nekünk, azoknak, kiket erre a kegyelemre kiválasztott, ezzel tévén bizonytságot arról, hogy Isten a szeretet. — De miként a gyermek is ingyen kap mindent a szülőktől és mégsem érti, hogy miért függ az ő földi jóléte attól, hogy tiszteli-e szülőit és csak a gyermekkoron túl érti meg. — éppen úgy mi sem értjük meg azt eleinte és csak az Úr Jézus nyomdokain haladva jutunk világosságra világo sságra. Az Istenről való világosság pedig meggyőz minket arról, hogy „Isten világosság és

nincsen benne semmi sötétség”. (I. Ján. 1, 5.) Ha Isten nehezet kíván is az embertől, ő maga ingyen adja azt meg neki *kegyelem*ből, hogy ne dicselkedhessen előtte senki. (I. Kor. 1, 29.)

Ne féljünk tehát, ha az Isten iránti szeretetnek főparancsolatát túlnehéznek és szigorúnak látjuk. Isten is tudja, hogy mi ezt teljesíteni nem tudjuk és ha a földi apa ingyen megszerzi gyermekének a javára valókat, annál inkább leszi ezt meg a mi teremítő mennyei Atyánk, a szeretet Istene. Ne féljünk, mert „az ő parancsolatai nem nehezek”. (I. Ján. 5, 3.) Jézus azt mondja: „Az én igám gyönyörűsége, az én teremő könnyű.” (Máté 11, 30.)

Az előbb láttuk, hogy Isten milyen könnyűvé tette a szülői iránti parancsolat megtartását, most pedig azt fogjuk meglátni, hogy Isten az ő kegyelméből milyen csodálatosan megkönnyítette a legnagyobb parancsolat megtartását. Máté evangéliuma 25. része a 31. versről kezdve így hangzik:

„Mikor pedig eljön az embernek Fia az ő királyi dicsőségével és mind a szent angyalok övele,

akkor beül az ő dicsőségének királyi székébe és eléje gyűjtenek minden népek és elválaszlja őket egymástól, mint a pásztor elválaszlja a juhokat a kecskéktől és állítja a juhokat jobbkézre felül, a kecskéket pedig balkezre felül. Akkor azt mondja azoknak az ő jobbkézénél: Jertek el, én Atyámnak áldottai, bírjátok az országot, melyet néktek szánt e világ teremése előtt: Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, útonjáró voltam és befogadtatok engem. Meztelen voltam, felruháztatok engem; beteg voltam, meglátogattatok engem; fogoly voltam és énhozzám jöttetek."

E szavakra a jobboldalon levők nagyon meglepődnek, mintha csak azt mondanák: Hát ennyi az egész? Ennyi elég a mennybejutáshoz? Hiszen tulajdonképpen nem is tudunk róla, hogy valami érdemeset teitünk nekéd? — Ámde Jézus felvilágosítja őket és mondja: „Bizony, mondom néktek, amit cselekedtetek *egygyel* az én kicsinyeim közül, *énvelem* cselekedtetek meg."

Itt jelenik meg Isten kegyelme teljes tündöklésben. „Amit szem

nem látott, fül nem hallott, emberi értelem föl sem gondolt, olyat készített Isten az ötet szerelőknél. — Azokat, akiket *teljesen ingyen*, kegyelemből megváltott a legnagyobb áron, az ő megszüült Fiának vérén: — ezeket az ő Szent Fiával *teljesen egygyel tette!* — Érted-e, tudod-e te ember, hogy mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy azt a szeretetet, amit Isten magának megkövetel, azt teljesen az ő Fiára ruházta át, a Fiú pedig az ő megváltottaira. Ez azt jelenti, hogy aki a megváltottait szereti, az Jézust szereti és aki Jézust szereti, az az Atyát szereti. „Hogy mindenek tiszteljék a Fiút, miképpen tisztelik az az Atyát.” (János 5. 23.) „És én a dicsőséget, melyet nékem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, miképpen mi egy vagyunk”, mondja Jézus. „Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek.” (Ján. 17. 22—24.)

Jézus itt tárja fel a példázatban a mennybejutás titkát teljesen, melyből megértjük, hogy amivel Istennek tartozunk, azt választott testvéreink iránt kell megcselekednünk. Üdvösségün-

ket és mennybejutásunkat attól tette függővé, hogy megtettük-e ezt, vagy nem. „Arról ismerni meg, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek.” (János. 13. 35.)

Most már csak az a kérdés, hogy miképen lesznek olyan cselekedeteink, melyekre Jézus azt mondja ama napon: „Jertek én Atyámnak áldottai és bírjátok az országot, mely néktek készített?”

Az *ciső feltétele* a jócselekedetnek az, hogy: „Ne tudja a te balkezed, mit cselekszik a te jobbkézed.” (Máté 6. 13.) Akármilyen jól cselekedtél is úgy, hogy az *emberektől láttattál*, „bizony, elvetted jutalmadat.” Nem nyerhet a cselekedet jutalmat odafönt, ha már jutalmat nyert idelent. Nem ajánlatos tehát dicséretet várni. Inkább az ellenkezőjét ajánlja az Ige: „Mikor jót cselekesztek, mindazáltal nyomorúságot szenvedtek, az kedves Istennél.” (I. Péter 2. 20.) A leghelyesebb, ha mi magunk sem veszünk tudomást jócselekedetünkről. Legyen törekvésünk *mindig* jót cselekedni, hogy olyan közönséges

Levél Danzigból.

Danzigtól nyugatra, mintegy négy kilométerre fekszik Langfur. Ez gyönyörű fekvésű, forgalmas város, hol a hegyoldalban épült egyemeletes villában huszonhét tudományos férfiú kutatja a Szentírás mélységeit; először is az Úr, majd Nikoloff, Schmitz, Kindermann és Donald Gee testvérek segítségével.

A táj, ahol a bibliaiskola épülete áll, festőies. Dél és délnyugati részén változatos hegyespart húzódik, hatalmas völgy- és fenyőfákkal népesítve. Meredek hegyek, mely völgyek váltakoznak, parkírozva és szertepintákkal ellátva. Egy-egy hegyesúcsról gyönyörű kilátás van. A város felett áttekinthe a tenger síkjára lehet látni, ahol hatalmas hajókat ringat a hullám. E hely a tanulók egyik kedves helye, hol szabad idejüket szokták eltölteni.

En is szinte a Gecsemánóban érzem magamat. Főként mikor elmélyedek gondolatokban az Úrban, valóban, az olajfák hegyévé változik a hely. Er-

zen: az Úr velem, ajkám pedig felkém mélységes érzésével dúdolja: „Nagy vagy te Isten, nagy a te hatalmad, világtéremelő a te szózatod.” Majd egy újabb melódia rezdül át szívemnek húrjain: „Hazám, hazám, te szép hazám.” Ilyenkor az ég felé, majd dél felé tekintek. Oh szép hazám, hol az Úr vár rédm. De van egy másik hon is, ahol szerető testvérek imádkoznak értem, kikről fájó érzések közlöl, könnyes szemekkel vettem bűsűt, hosszú kilenc hónapra. Kedves arcok, kik naponta előttem vannak. E honban van az a kis család is, hova lelkemen szérnyáin oly gyakran elrepülök, ahol egy nő és két gyermek ül asztalhoz, az édesapa helye pedig üres, üres lesz hónapokig. Naponta ott vagyok lélekben, szinte látom eselen, midőn a kicsikék összekulesolják kezecskéiket s hallom, midőn kicsiny ajkukon felcsendül az ima: „Drága Jézus, tartsd meg, áldd meg a messzeségben apukánkat és hozd haza nekünk melőbb.”

Mint említém: egyemeletes villában van a bibliaiskola, hol nyolc bulgár,

két jugoszláv, egy magyar, két danzigai és tizennégy pólandi testvér tanul. Pólandból nyolc német, két fehérorosz és négy ukrainai testvér van jelen.

Az épület földszinti helyiségében van a két tanterem, a dolgozóterem, az imaterem és az iroda. Az imateremben naponta háromszor van istentiszteletünk. A tanteremben 4—5 órát töltünk naponta tanulással. A dolgozóteremben készítjük el feladatainkat és jegyzeteinket.

Az emeleten három- hálóterem—all berendezve. A pincélejtőben pedig a konyha és az étterem, stb.

Minden nap rendes tornaóránk van, ilyenkor az egyik udvart seper, a másik folyosót és lépcsőházat takarít. A harmadik a hálószobák padlóját sürolja, míg a negyedik parkettát kefél. az ötödik burgonyát hámoz az ebédhez, két-három prédikátorjelölt a mosogatásnál treníroz, mellettük pedig kettő a tőrületest végzi, egy a gőzfűtő kazán mellett gépészkedik. Egy szóval a reggeli órákat imaóra után így töltjük el. Kilenc órákor pedig

váljék nekünk, hogy észre sem vesszük. Nem is hiszem, hogy másként megőrizhessük magunkat a jutalomvárástól, mely minden cselekedetet holttá tesz. Láthatjuk a példában, hogy a mennybejutók sem tudták, mikor cselekedték azt a jót, amiért bejutottak.

A Szentírás élő és holt cselekedeteiről beszél. Most már világos, hogy élő cselekedet az, mely még nem nyert jutalmat. Amikor a cselekedet jutalmát elnyerte, kiegyenlített, *meghalt*. — Eppen úgy, mint a kereskedelmi könyvelésben: amely tartozás vagy követelés-tétel kiegyenlítést nyert, az megszünt többé szerepelni. Akinek tehát odafent az élet könyvében nyitott tétele van az ő javára, az és *csakis az* jut be a mennyországba.

A második feltétele a jócselekedetnek, hogy Jézusnak szőljön az. Mert Jézus azért bocsátja a mennybe azokat, mert *ő vele* tetek jót. És Jézussal csak az cselekszik jót, aki az övével teszi azt meg. Jézus azt parancsolja, hogy az *övéi* iránt mutassuk meg azt a szeretetet, mellyel őt szerel-

jük. Amint a fej szereti a tagokat és a tagok a főt, éppen úgy kell szeretni a tagoknak egymást is. „Azzal mutatjátok meg, hogy az Én tanítványaim vagytok, hogy egymást szeretitek.” Miképpen a test és tagjai elválaszthatatlanok,

Gondolatok az Ige világosságában.

(Közl: id. G. Gy.)

Akinek szíve nem fogadta be Jézust, annak esze sem fogadja be.

A jócselekedet mentes legyen a mi személyünktől, éniünktől, mert úgysem tőlünk van az, hanem Istentől. (Ef. 2, 8—10.)

A jócselekedet Istent dicsőítse, mert Ő adta.

Az Úr általunk akar működni, ezért mi álljunk hátra; mert ha a mi életünkkel jövőnk, az Úr áll hátra, mivel Ő szelíd és alázatos. De ha mi állunk hátra aízatosan, akkor ő jön elő és munkálkodik általunk.

Semmit sem magunknak! Elég nekünk a kegyelem.

úgy a Krisztus testén is elválaszthatatlanok a szerel által a tagok egymás között. „Mert egy Lélek által mi mindnyájan egy testté keresztelkedtünk... és mindnyájan egy ital által lettünk egy Lélekké. Mert a test nem egy tag, hanem sok. Nem mondhatja a szem a kéznek: nem szükölködöm nálad nélkül; vagy a fej a lábaknak: nem kelletek ti nekem. Sőt sokkal inkább, melyek a testnek legerőlenebb tagjainak látszanak, azok a *legszükségesebbek*. És amelyeket tekintélytelennek látunk, azoknak nagyobb tisztességet teszünk és amelyek éktelenek, azokat jobban ékesítjük. Mert amelyek ékesek bennünk, azoknak nincs szükségük. De Isten a tagokat úgy rendezte, hogy a legszükösebbnek a nagyobb tisztességet adta.” (I. Kor. 12, 13—14.)

A legszorosabb egymás iránti szerelét parancsolja az Úr, mert egyedül ez az összetartója a Krisztusban egy testté letteknek. Abban próbál meg minket az Úr, hogy mennyire tudunk egymás iránt áldozatkészek lenni. Az áldozatkészesség abban áll, hogy egymásnak szolgálatra vagyunk jutalomvárás nélkül. A kéz nem

kedzödik a tanítás, amikor van munkunk a Biblia mélységeibe merülni.

Ha tudnák azok, kik egyszerűen lebecsülik a bibliaiskolát, hogy minek mondanak ellene, tudom, nem tennék. Mi itt emberektől tanulunk, de meggyőződés az, hogy Istennek eszkeiztől. Sokat foglalkozunk egy nagy ember leveleivel, aki ezeltől csaknem kétezer esztendővel élt e földön és ámulattal tölti el az a bölcsesség, amely ebben az emberben volt jelen. Ez az ember sokat tanult egy másik embertől, névszerint Gamálieltől. (Csel. 22, 3.) A Lélek pedig felhasználva Pál tudásával együtt és végzett vele hatalmas munkát. Péter, András, János stb. az Úr eszközei, tanítványai voltak, de Pál volt az, aki az összes tanítványoknál is nagyobb eredményt tudott elérni. Jóllehet nem ő, hanem az Istennek vele való kegyelme.

Egy pohárban lehet üde és tiszta víz, amelytől egy ember szomja megcnyhülhet, de, hogy emberek száai, vagy ezrei üdüljenek fel, ahhoz már egy forrás szükséges. Pál ilyen kifogy-

hatatlan forrás volt.

Sokan panasszal telt ajakkal vannak, hogy az emberek megúnták őket hallgatni, pedig eleiben oly szivesen vették tanításait. Ezeknek az a tanácsom: Vizsgálják meg magukat, nem kevés élő vizet tartalmaztak-e? Talán csak egy pohárnyit. De lehet valaki akár egy vízmedence, az állott vízre ráunnak az emberek. Úde forrásoknak kell lenni, mely mindig ömlesztli az élő vizet.

Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitek mellé ragaszatok jócselekedeteket, a jócselekedet mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig türelmet, a türés mellé pedig kegyességet, a kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szerel. Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem lesznek bennetek hivalködökké, sem gyümölcstelennékké a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésére nézve. Mert akikben ezek nincsenek meg, az vak és rövidlátó. (II. Péter 1, 5—9.) Az érte-

mesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok, örökkön-örökké. (Dániel 12, 3.)

Nem minden nagyvégtelenség ember értelmes, de a született értelem tanulás híján és tudás nélkül cásott kincs. E kincset szándékoznak előhozni a danzigi bibliaiskolában. Nem prédikátorokat nevel, hanem az Úrtól elhívott és erőt bizonyosságot nyert lelki munkásokat óhajja az áldott mester a Jézus Krisztus segítségével a Biblia mélységeibe leveztetni, honnan az ügyes szolga egy egész életre való kincset és táplálékot hozhat fel, úgy a saját, mint száak és ezrek számára.

Jézus drága vérén megváltott testvéreim, szenteljetez időt ez intézményért és hordozzátok imáitokban. Imádkozatok értem és tanulóársaimért, hogy az Úr adjon nekünk új előmenetelt, az Ő neve dicsősége és országa éptésére. Tanuló testvéreimmel együtt üdvözöllek titeket a messzeségből. Az Úr áldjon meg titeket. *Bernhardt Gyula, Danzig-Langfur, Prinzenveg 3.*

vár köszönetet azért, mert megmosta az arcot. A mennybemenetel példázatában látjuk, hogy akik jól cselekedtek, nem tudtak róla.

Krisztus teste az övéinek gyülekezete. Minden javunkat ezzel kell közölni, hogy ne legyen szűkölködés benne. Így volt ez már a legelső jeruzsálemi gyülekezetben is. Az Úr Jézus mennyaszszonya, mely innen ragadtatik fel az egekbe, itt készíti el magát. (Jel. 19, 7.) „Az Úr pedig adja meg azt, hogy bővölködjétek és bőségesek legyetek *egymáshoz való szeretettel*. . . . Hogy a ti szíveteket megerősítse ártatlanságban, Isten a mi Atyánk előtt való szentségben, a mi Urunk Jézus Krisztusnak eljövételére. . . .” (I. Thess. 3, 12—13.)

A szeretet áldozatkészségének szigorú parancsa állt már a testi Izrael gyülekezetére is: „Hozzá-
tob be az egész dézsmát az én tárházamba és legyen élés az én házamban és próbáljatok meg ezen engem, ezt mondja a Seregeknek Ura: ha meg nem nyitom néktek az egék csatornáit és ha áldást nem bocsátok rátok, annyira, hogy helyet se találhassatok a ti marhátoknak.” (Mal. 3, 10.) Ha az ótestamentumbelieknek így szól ez, mennyivel inkább nekünk, akik a teljességet vettük.

Ha Jézus a szeretet törvényét úgy tartotta meg, hogy nekünk *mindent* odaadott, hogy életet nyerjünk: akkor az ő testének minden tagja is teljes odaadással tartozik egymásnak. Jusson tehát eszünkbe: Kain és Ábel különböző áldozását hogyan fogadta Isten.

*

A *tized* csak ótestamentomi mérték; ennek Jézus mennyaszszonyi gyülekezetében sokkal többre kellene terjedni. Tulajdonképpen úgy volna helyes, mint az első jeruzsálemi gyülekezetben volt, hogy senki semmit sem mondjon a magáénak. Mivel azonban ilyen közösség létrejöttére most még nem látszik lehetőség: ezért egyelőre csak a tizedet tarlisa minden gyermeke Istennek magára nézve kötelezőnek, mint a *legkevesebbet*, mellyel az Úr megeléged-

netik. Szent meggyőződés az, hogy hamar többre lesz bátorságunk, ha tapasztalni kezdjük Istennek azt a bő áldását, melyet a próféciákban ígért. És *akkor* mindig készen leszünk, nem fog az elragadtatás készületlenül találni, bármikor is jön az.

Senki se csodálkozzék azon, hogy az adakozás annyira hangoztattatik; de nem mi, hanem az Úr cselekszi ezt, aki tudja, hogy hol van a hívő gyenge oldala. „Nem megyen oda be semmi tisztátalan.” (J. I. 21, 27.) A hitellen-
ségnek biztos jele a pénzhez való ragaszkodás (a fősvényesség; bálványimádás), aki fél a pénzaldozástól, azért ilyen, mert nem bízik Istenben. Az utolsó ítéletkor a példázat szerint egyedül ezen fordul meg a mennybe vagy pokolba jutás. A mennybe jutnak a

AZ EN KARÁCSONYOM!

*Drága emlék nékem
Az a kis Betlehem,
Ahol én meglettem
Békém és Mesterem.*

*Nem is olyan távol,
Nem is olyan régen,
Imádkozó körben,
Egy szép csendes éjben.*

*Kemény, fagyos szívvel
Hűvös éjszakában,
Tusakodók között
Voltunk egyméháyan.*

*Sokszor jut eszembe,
Feledni nem lehet,
Miként törté össze
Kökemény szívemet.*

*Kedtem ott hódolni,
Szemem könnybe borult;
Sirtam keservesen
S Jézusom bevonult.*

*Most már karácsony van
Nálam minden napon,
Segíts, hogy az legyen
Mindig, hű Jézusom!*

*Dicsőség Istennek;
Most már boldog vagyok,
Jézus az enyémi!
Én királyfét vagyok!*

ANDRUSKÓ.

szeretettel adakozók, a kárhozata pedig a fukarok, „Mert éheztem és nem adatok ennem, szomjaztam és nem adtalok innom.” (Máté 25, 42.)

Tudjuk mindnyájan, hogy Jézus váratlanul, hirtelen fogja elragadni elkészített mennyaszszonyát. Ketten lesznek a mezőn, az egyik elragadtatik, a másik otthagytatik.” A gyülekezetbeliek közül egy része elragadtatik, a többi otthagytatik. — „Mondom néktek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról és letelepednek Ábrahámmal, Izákkal és Jákóbbal a mennyországban. Ez országnak fiait pedig kivettemek a kívül való sötétségre, hol léssen sírás és fogcsikorgatás.” (Máté 8, 11—12.) Egész biztos, hogy akik nem teljesítették a szeretet parancsát, vagy pedig már előbb elvették jutalmukat érte, azok itthagytatnak és lesz akkor nekik ez a hely itt a sötétség, sírás és fogcsikorgatás tanyája.

A Krisztus teste iránti jócselekedet nemcsak abból áll, hogy a tagok egymás között tesznek jót egymással, hanem abból is, hogy az egész test fenntartásáról és fejlesztéséről együttesen közös erővel gondoskodnak. A kéz nemcsak arra való, hogy jót tegyen a fejnek vagy a lábnak azzal, hogy megmossa, hanem arra is való a kéz és vele együtt minden tag, hogy dolgozzék az egész test fenntartására és fejlesztésére. A gyülekezet fenntartása és a központi munka a Krisztus testének életszükségei, melyeknek ki-
elégítésétől minden egyes tag jóléte függ.

*

Jézus szól mindnyájunknak külön-külön:

„Szeretsz-e engem?”

És mi bizalommal felelhetünk neki: „Uram, te tudod, hogy szeretlek téged, mire az Úr hozzáteszi: „Legeltesd az én báránykáimat.”

Az Úr ismét szól:

„Szeretsz-e engem?”

Mire mi megrendülve felelünk: „Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!” És az Úr ismét hozzáfüzi: „Legeltesd az én báránykáimat!”

De harmadszor is megszólal az Úr:

„Szeretsz-é engem?“

Mire eszünkbe jut minden hitlenségünk és sirva feleljük, mint Péter: „Uram, te mindeneket tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged!“ Mire az Úr komolyan hozzáfűzi harmadszor is: „Legeltesd az én juhaimat!“ (János 21, 15 —17.)

*

Maradjon meg bennünk ez az indulat és tartsuk meg azt, amit háromszor vallottunk meg, hogy szeretjük a mi Megváltónkat és Üdvözítőnket, és legeltesük és szolgáljuk az Ő megváltott népét azzal a szeretettel és odaadással, mellyel Jézusnak tartozunk.

Tudnunk kell azt, hogy „Isten az, aki azt cselekszi bennetek mind hogy akarjátok, mind hogy véghez vigyétek, az Ő ingyenvaló jókedvéből.“ (Fil. 2, 13.)

„Mert kegyelemből tartattok meg hit által (és ez nem töletek van, Isten ajándéka ez). Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. Mert az Ő alkotásai vagyunk, kik teremtetünk a Krisztus Jézusban a jócselekedetekre, melyet készített Isten, hogy azokban járjunk.“ (Efézus 2, 8—10.)

Az Úr kegyelme maradjon ve-
lünk! Ámen. *id. Gábor Gy.*

IGAZI — VAGY CSAK VIASZK?

Egy régi legenda a következőket mondja: Amikor Sába királynője bölcs Salamont meglátogatta, próbára akarta tenni az ő bölcsességét. Ez okból hozott magával két virágcsokrot, melyek közül az első természetes virágokból állott, a másik pedig viaszkból volt készítve, oly nagy hasonlatossággal, hogy pusztá szemmel nem lehetett megkülönböztetni a természetes csokortól. Felszólította a bölcs királyt, hogy tegyen különbséget és mondja meg, melyik az igazi. Erre Salamon felnyitotta az ablakokat, melyen keresztül méhek szálltak a természetes virágokra, míg a másikkra egy sem szállott. Ekkor tudta meg Salamon, hogy melyik az emberek alkotása és melyik Isten alkotása.

Keresztységünk igazi volta mellett a legjobb bizonyíték az, hogy emberek térnek meg rajtuk keresztül. F.

Boldog karácsonyt!

Sok ajak, sőt levelek, lapok röptik világgá a boldog karácsonyi kívánságokat. De van-e valahol igazi boldogság és ha

Tekintsünk a gazdagokra, kiket boldogoknak neveznek, köztük lesz a legtöbb öngyilkos. Látjuk a szegények kunyhóiban az elégedetlenséget. A harctereken a sírást, jajgatást, a félelmet és ret-

igazi, hol van az? Van-e a gazdag palotáiban vagy a szegények kunyhóiban? Van-e a gyárakban, üzletekben, vagy a harctereken? Oh nincsen s ha van, az is rövid életű és mulandó. Sőt a mulatóhelyek boldogságai is hamar igen sok boldogtalanságnak az okozói.

tegést. A gyárakban és üzletekben a kenyér- vagy mammonharcokat, a korcsmákban a boldogságkeresést, de nem találják, mert a boldogságot az élelemben és italokban keresik. Az Úr Jézus születése boldogságát is abban az értelemben fogják fel, hogy ha

van enni- és innivaló, akkor karácsony van.

Oh te anyagi világ, kinek bálványá a mammon, te nem érted a karácsony igaz jelentőségét! Miért nem emeled fel szemeidet, miért nem nézel a golgothai Bárányra, miért nem értekeled azt, amit érted szenvedett? Miért nem tudsz hálával áldozni azért, s miért nem fogadod be Őt, hogy lenne nálad is igaz és boldog karácsony?

Boldog karácsony csak ott lehet, ahol a Krisztus Lelke megszületik. Mert akiben nincs a Krisztus lelke, az nem az Övé. (Róma 8, 9.) Aki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. (Ján. 3, 3—5.) Tekints be a legegyszerűbb kunyhóba és krisztusi gyülekezetekbe, ahol megszületett Jézus a szívekben a Szentlélek által, ott megláthatod a karácsonyi igaz boldogságot. Ott nincs nyomorúság, sem szomorúság, ott nem az enniváló a fő, hanem az igazság, békeség, és Szentlélek általi örömek. (Róma 14, 17.) Mert az Isten országa a Szentlélek által eljött a szívekbe. (Lukács 17, 20—21.) Ez az igaz el nem múló karácsonyi boldogság.

A Szentlélek általi újjászületés nélkül minden boldogság csak keserűség, mert mulandó. A gazdagoknak nagyobb a keserűségük, mikor itt kell hagyni a gazdagságot, mint a szegényeké. Az anyagi boldogság vége mindig keserűség. Csak oly esetben marad meg a földi gazdagságunk, ha azt mennyekre váltjuk. Egy gazdag többször dorgálta a családját azért, hogy az minden keresztét a gyülekezetre és a szegényekre költötte. Egyszer álmolta, hogy a mennyi városban az ő családjának sokkal gyönyörűbb és nagyobb háza volt, mint neki és ekkor ő is hővebben kezdett adakozni, a boldogsága is kezdett tökéletesedni. Az újonnan születettéknél a szegénység nem veszi el a boldogságot, sem a jólét nem ad igaz boldogságot. (Lukács 12, 15.)

E boldog özevgy az egyetlen lánykáját is az igaz mennyei boldogságra tanította. Az anya életében a lányka is boldog volt, de az

anya korán elköltözött, a betegágyon azzal vigasztalta a kislányt, hogy érte is elküldi az anygalt, aki elhozza őt az igaz mennyei boldogságba.

A kis leányka teljesen árva lett és nagyon szegény nagynénije vette magához és sokat kellett szenvednie. Többször gondolt édesanyja ígéreterére. Egy levelet írt tehát anyjának, borítékba tette és ráírta a címet:

ben; igen-igen sokat szenvedek.

Azért kérlek szépen, kedves édes Anyám, beszélj a jó Istennel, ne hagyjon itt szenvedni, küldje el az anygalt ériem, add neki ezt a jó címet és mondj meg az anygálnak, hogy a hátulsó ajtónál zörgessen, ott várja őt a kis szenvedő leányod, Amália*.

A postatiszt s a kézbesítő könyvezze és némán néztek egymásra a levél olvasása után, vé-

Édesanyámnak, a mennyben, azután a levélszekrénybe dobta. Éppen a karácsony előtti sürgősforgás volt a postán, a különös címzésű levelet a kézbesítő az igazgatóhoz vitte, jelenlétén, hogy azt nem tudja kézbesíteni. — Az igazgató azt a tanácsot adta, hogy kérdezze meg a papot. De az sem tudott tanácsot adni. A kézbesítő tanácsolta, hogy bontsák fel a borítékot s az igazgató felbontotta és ezt olvasta: „Kedves édes anyukám! Mióta elmentél a mennybe, nekem sokat kell szenvedni. A nénikém, ahol vagyok, beteg és sokat éhezünk és fázunk. A ruhám is rongyos, a cipőm is rossz, a vasut mellé kell mennem szemet meg fát szedegetni, hogy meg ne fagyjunk a nagy hideg-

göl az igazgató kérdi: Mit csináljunk ezzel a kis anygalkával? A kézbesítő felelé: „Kedves főnök úr, önnek nincsen családja, fogadja el őt, nekem nagy a családom, én nem tudnék neki megfelelő jöletet adni. A főnök elküldte a kézbesítőt a leánykáért, aki várta a hátulsó ajtónál az anygalt, s mikor a postást látta, kérdezte, hogy mit írt a mamája, mikor küldi az anygalt? A postás felelé, csak gyorsan jöjj velem a postára, majd a főnök úr megmondja. Hamar odaérkeztek; az igazgató meglátja a kb. 8 éves gyönyörű anygalkát és ölelbe kapja, de a kislány azt kérdezi, mit írt a kedves mamám? Az igazgató így szólt: Édes anygalom, azt írta a mamád, hogy most még

nincsen hely a mennyben; azt mondta neki a jó Isten, hogy addig legyél az én leányom. En veszek neked szép, meleg ruhát és cipőt, sok játékot, jó meleg szobában játszadozhatsz, nem kell ám jénet, meg fát szedgetned a hidegben. Úgy-e enyém leszel? A kisleány bánatosan felelé: Hat igen, de csak addig, amíg az anygal eljön értem.

E földön is csak azoknak lehet

Szentlélek által. (Ján. 3, 5., 8.) Isten templomává építi szívedet (I. Korint. 6, 19.), akkor tudni fogsz Lukács 11, 9—13. szerint könyörögni a Szentlélek keresztségéért is és megadatik neked Ap. csel. 2, 4, és rész 10, 44—46. 19. rész 6. vers szerint.

Ekkor igazi boldog karácsonyod lesz; ekkor gyönyörűséges lesz a Teremtő; az Ő kezének munkájában gyönyörködöl. Bol-

Közelmultból.

Késő éjszakán futott be vonatom a pécsi állomásra. Csipős hideg szél kavarta a pályaudvar porát. Kedvetlenül igyekeztem a többi utasokkal a kijárat felé, de nyomban eltűnt szomorúságom, amikor két mosolygó arcú testvér várt, míg szállásomra kалуuzoljanak. Vidám beszélgetés közben egyórai gyaloglás után érkezünk meg egy kedves család otthonába. Barátságos és szeretettel teljes szívű testvérek az éjszakában virasztva várnak. A viszontlátás örömein átesve, lassan megcsendesülünk. Az álom szemem pilláira ül és a puha, tiszta ágy csábításának engedve, a Mecesek alján épült szerény házikóban bologan hajtom fejem le.

Napsugaras vasárnap reggel indulunk Isten házába. Az udvaron vidéki testvérekkel szövöm az ismerkedés szálait, a régi ismerő ayaftak pedig mint rég nem látott kedves vendéget zárnak szerető karjuk közé.

Lágy szellő simogatja szívünket. Jól esik a szeretet érzéseitől megmámorosodott szívvel leborulni az Alkotó lábai elé. A délcélti áhitat, amely megszállta szívünket mindnyájunkban, egy közös érzésben: a szeretetben összpontosul. Látni az arcokon, hallani az énekekből, érezni az égbeküldött imákból, hogy akik együtt vannak, nem a földről, az új saraból szedték fel örömk tárgyát, hanem sentől, Istentől kapták kincsüket.

Gyaloglástól elfáradt testvéreket nem látok. Kimerülésnek

boldogságuk, akik olyan lelki szegények, mint a kis gyermekek. (Máté 5, 3—11.) Ezt a kilenc boldogságot élvezhetjük itt a földön is; a 10—11. versek a Jézusért való háborúságban és szenvedésekben is boldogságot nyújtanak. Igen, igen, kedves olvasó: ha akarsz igazi boldogságot és boldog karácsonyt érni: fogadd be Jézust. Ki már is zörgel a szívednek ajtaján; bocsásd be Őt, sőt keresd Őt a keleti bölcsékkel és a csillag, ama hajnalesillag elvezet téged is Ő hozzá. Ha megálázod magad, ha szívedet betlehemi jászollá alakítod át, akkor megszületik nálad is; ha a bölcsékkel leborulsz Ő előtte s szívednek legdrágább kincsét áldozod neki, akkor megszületik szívedben a

dogságot hoz Jézus születésének az emléke. Akkor már nemcsak a felvirradott napnak a sugari fogják a földet világitani, hanem a te életed is; a szeretet boldogsága sugárzik ajkadról és Jézus fogad magasztalni mindenütt, Ő róla teszszel bizonyoságot úton-útfélen. Nem lesz boldogabb lény e földön náladnál.

Kedves lélek! Ezen örökké tartó boldogságot keresd; és ne keresd azt a korcsmában és ne a kávéházakban, sem kuglizó vagy billiárdozó helyeken, sem a felékesített báli termekben vagy színházakban, mert ezekben csak mulandó örömöket találsz. Hanem jöjj a pünkösdi gyülekezetekbe, ott igaz, örök örömöket, karácsonyi boldogságot fedezel

fel az újszülöttekben, husvétii boldogságot a feltamadottakban és pünkösdi boldogságot a Szentlélekkel kereszteltekben, annyira, hogy meg fogsz lepődni ezeknek nagy boldogságában és lehet, hogy a jeruzsálemi csodálkozók-al azt fogod mondani, hogy édes bortól részegek ezek, de Péter megfelel (Apost. csel. 2, 12—18.): Aldjon meg az Úr téged is ilyen boldogsággal. Ámen.

Boldog karácsonyt kívánunk!

E. W. M.

nyoma sincs. Ifjak, leányok és a Szentlélek által megfiatalodott bácsik, nének csoportokba verődve énekelk dicserőlk Istent. — Amerre nézek, minden arcról azt olvasom le: jó nekünk itt lenni.

Délután az áhítat és öröömök forrása még jobban megnyílt számunkra. Innen is, onnan is halom: ámen, halleluja. A hitben megerősödött, bizónyságtévő testvéreim csodás tapasztalatai szívémbé markolnak. — Fátyoos szemmel nézem bátor testvéreimet, akikke acélossá tett az evangélium hirdetése. Eddig sokszor féletem szállt meg, ha rá gondoltam azokra, akik tőlünk messze távol puszták, tanújak magányában csak ritkán tudnak nagyobb számban összejönni. Mi lesz velük? Megszégyenülve húzódoak a sarokba, de titokban örülök, hogy itt a konferencián nem rám, hanem az Úrra volt szükség.

Nyugodtan és lélekben megerősödve búcsúztam a konferenciára résztvevőitől. Meleg kézszoritások, testvéri csók után válok el tőlük. Amint a vasutállomás felé gyulogok, mellettem két kedves testvér beszél egyről-másról. Sokszor nem hallom mit mondanak, mi kérdeznek, gondolataim visszaszállnak az elmúlt órák csodás eseményeire. Keresgélem a sok szép és jó között mi volt számomra a legkedvesebb. Nem tudok választani.

Az éjszaka sötétjébe befürödő vónat egy boldog embert visz. Ez én vagyok, mert úgy érzem, hogy

KRITIKUSOK.

Határozott meggyőződése, hogy ha a gyülekezetben akár nagy, akár kicsiny, egy egész óvre megszűnne a kritikának és kifogásolásnak minden hangja, úgy csodálatos megújulás jönne létre, — mondja O. püspök. Hogy az ifjúságnak oly nagy része saját indulatai nyomdokán jár, annak főokozóját abban láthatjuk, hogy a gyermekek a szülők szájából éveken át mindig azt hallják, hogy a prédikátort és a testvéreket kritizálják s ha ez fennáll, akkor tiszteletadról szó sem lehet. Szülők ily körülmények között sohasem várhatják el azt, hogy gyermekeik vasárnap élvezettel és áldásukra hallgassák a prédikátort. F.

a pécsi konferencián én tanultam a legtöbbet.

Alig néhány napja annak, hogy alkalmam volt egy igen érdekesnek ígérkező összejövetelen részt venni. Szárnyaló stílusban közölt előadásban hallgattam egy legújabb lelki mozgalom elért eredményeit. E mozgalomról már több könyvet irtak és sok szépet mondtak. Az elmondott bizonyosságtételek igazolták is, hogy a megtérések csodái megmozgatták a szunyogó lelki közösségeket, ugyanúgy az egyes embereket.

Az előadás végeztével a mozgalomhoz való csatlakozásra hívta fel a közönség figyelmét egy jó jelképű úr. Buzdító szavaiban többek közt hangsúlyozva mondtotta: „Életünket megjobbitani, hibáinkat, bűneinket elhagyni szükséges, mert ennek a világnak meg kell ismerni Jézust, Akit eddig nem akartak sem az egyéni életbe, sem a társaságok központjába bevenni; ma már azonban ettől ne tartózkodjék senki, mert

SZEGÉNY KARÁCSONY.

Szegény karácsony, hol nincs égi tűz,
Éjj lepte: mi könnyen szerte űz;
Fugos szívre ádáshevét hinti,
A szomorút örömmel betölti.

Szegény karácsony, ha nincs angyalhír,
Nincs szeretet, béke, sebekre nincs
[nyógyír];
Isten üzenete nem hatolt a szívedbe,
Tombol tovább benne pokol gyilkos

[tűze].
Szomorú karácsony, korecsmák állnak
[nyitva];
Ünnepelke: hionak bűnös alkalmak.
Idősek, gyermekek Krisztust meggya-
[lázák];
Borgözös ajakkal Istent káromolják.

Dicsőült karácsony: ünnepek ünnepe!
Mi az igaz hívők igazi öröme?
Az Isten szent Fiát szívünkbe fogadtuk,
Azért, mi ünneplünk, Isten nevéé! á-
[juk]

Szegény karácsony, vajjon a tied még?
Szívedben a hit vagy pokol tűze ég?
Jó alkalom van most, fogadd el a
[hitet],
Krisztusod, Megváltód lehet ma tened!

Jézusról beszélni a fehér asztalnál is divatos.

A sok jó, amit hallottam, ezzel a kijelentéssel patináját veszítette és hirtelen arra gondoltam, hogy a jócselekedeteket az emberek a divat jócselekedetének hatása alatt teszik. Mi az igaz akkor ebben a világban? Már nemcsak az igazgyöngyöket, ékszíreket hamisították, hanem a végehez vitt jócselekedeteket is. Félnem kell azoktól, akik irgalmasságot gyakorolnak, örtökednem kell az igazat mondani akaróktól, elkerüljem az alamsznát nyújtó kezeket? Divattá váli Jézus, divat az tenni, amit Zákheus tett megtérése után?

Szomorúan lépkedtünk Mihók testvérral Budapest fényes körútján. Alig vátoltunk szót egymással. Nem kellett mondanom semmi, mert éreztem, hogy a mellettem haladó testvéremnek is az fáj, ami nekem. Tövískorandás, undok nyállal leköpött, megostorozott, vörös palásba burkolt, a nép gúnyszava elé kitelt Jézus, csak „divatba jöttél”? Milyen jó volna, ha most születné meg erre a földre, nem kellene istállóban, jászolban feküdnöd, meri fényes paloták, ragyogó szalidokák pazar berendezései téged várának. Nem mondhatnád: a rókiáknak barlangjuk, a madaraknak fészük, de az ember Fiának nincs hova lehajtani fejét. Emberek tülekednének utánad, hogy asztalukhoz hívjanak, kényelmes szobáikat rendelkezésre bocsássák. A hegyi beszéded nem a dombok tankás lejtőin ülő sokasághoz, hanem légfűtéses, puha, süppedő szőnyegekkel leterített hangversenytermek kényelmes szölyeszékein pihenőkhöz intéznéd. Igazságod megvédése érdekében hatalmas, új típusú rotdációs gépek hányának magukból ki bombasztikus címekek között riportokat és nem lennél kitéve köveket ragadó kezek gyilkos támadásának!

Kosztüm, szoknya, kalap, hajviselet, nótá, szindarab, filmszár lehet divatos vagy divatját múlt, de Te én édes Jézusom, nekem és sokaknak az a régi, nem divatos maradsz, aki voltál öröktől fogva és leszél örökkön örökké. T.

Megláncolt oroszlánok.

Széténekek. A bűn retentő pusztítása látható mindenütt. Láncra-vert lelkek százmilliója a halál bús fuvalmát sírja. Téli, lázas álmok örjítő változata, hörögés, övölés és sóhajok egyvelegét ontja félelmes torkából.

Mi ez? Mi okozta eme vér-fagyasztó látványt? Ki az, aki ilyen kifosztó-tá, rongyos koldússá lépte e világot, melyben egykor a Naptámadat melege, a szeretet kellemes virágait csalta ki a Szív-birodalmak titokzatos talajából?

Legesodálta: osabb mégis: nincs, aki javítani igyekezzék ez állapotot, sőt, aki legjobban helytelepít, az végzi a rombolás leg-szörnyűbb munkáját. Úgy látszik, mintha mindenki a legtermésze-tesebben venné helyzetét. Jáv-talanító: csupán mások eljárásá-ban és saját anyagi viszonyainak állapotában talál.

Még megrendítőbb: Láthatni egy táborot, mely hivatva van a bilincsekből, láncokból minden erre vágyót feloldani. Ők már szabadok! Szabadok. Isten kegyelme s a Bárány Vérének érdeme által. Boldogság hallani imáikat, jó szándékaikról szóló nyilatkozataikat, üdvök, tervük győzelemint zengeményeit. De minél tovább nézem, szeretem, becsülöm őket, annál nagyobb erővel nehezedik reám egy két-ségbe sodró aggodalom: Ezek a szabad emberek önmagukat kö-lözték meg!

Egyik-másik olyan, mint az oroszlán. Fékezhetetlen, királyi és győzelemre törő. Országokat meghódító tervek hevernek lábaik előtt. Tekintetük a távoli horizont körét méregeti: „Mehódítani a világot Krisztusnak!” Széttépni milliók rabigáját, sárbataposni évszázadok gyilkos, tévedt civilizációját, modern rabszolgaságot, az ördög undok dinasztijáját és minden egyéb gyilkos intézményt e földön. Meghódítani a népet a templomoknak, a templomokat — Krisztusnak. Egységíteni a szivárvány színeit az isteni béke jegyében. Feltúrni a haláltszabadító rettenetességei rüt, püffedő nyomrait. Átárnyalni az Örök Különbségek riktó éleit, kisimí-

lani az Öreg Hatalmasok haragos ábrázatát, Istent áldó zsongó zenévé fokozni a Ma bődületes hangfelfenzíváját.

Meghódítani e világot Krisztusnak!

Indulás! Bocsánat, még sincs minden rendjén! Gyanús lánc-csörgést hallok, közvetlen közelről, már közelebről nem is lehet: tulajdon kezeim, lábaim bilincsekbe verve! Szabadnak vélttem magam s tudtomon kívül rabláncokban vergődöm!

Körülnezek. Retentő a látvány. A vérmes oroszlánok ezüst, arany és miegyéb láncokkal leg-messzebbmenő tehetetlenségig alázza, féltett, titkos kötelékkel tették magukat a lelki nyomor vergődő foglyaivá! A legmegalázóbb részemre az, hogy magam is közöttük vagyok.

Haj! Pedig hatalmas vagyok kergetőznek bennem! Feszít a

Vallomás.

„Önöki növekednie és nekem alá-szállanom kell. Jézus. Uram Jézus! Ment meg engem attól a vágytól, hogy: tisztelt, kitüntette, megdicséret, előtérben álló, elismerésben részesülő, csodáló, csillogó, hatalmat gyakorló legyek.

Uram Jézus! Ment meg engem: a megaláztatás, a megvetés, a kinyugtattatás, a háttérbe szorítottatás, a megbíráttatás, a gúnyalmaztatás, a megbán-tás félelmétől.

Uram Jézus! Taníts hit által meg-valósítanom mindennap azt, hogy én: a bűnnek, a vitágnak, magamnak meg-haltam, hogy így nyilvánvaló legyen bennem a Te életed.

Engedd, hogy mindig előttem álljon: Jézus Krisztusnak, az Isten Fíának vére tisztít meg minden bűnemtől (I. János 1, 7.)

Adj kegyelmet, hogy mindennap megtöltsék legyek: a Te Lelkeddel, ki engem megvilágosít és megszentel; a Te szereteteddel, mely képessé tesz arra, hogy tudjak úgy szeretni, amint én Tőled szerettem; a Te erőddel, mely felszerel a szolgálatra.

Hallgass meg engem a Te nevedért. „Valamit kérendetek az én nevemben, én megszerzem.” (János 14, 14.)

tettvagy, tüzel a szükség! Embe-rek, lelkek pusztulnak körülöt-tem. Úgy szeretnék legalább né-hányat megállítani veszedelmes útjában és leszángolni róluk az ördög jármát, fülükbe sügni a krisztusi szeretet gyógyító élet-öszönét. Rohannék hozzájuk, de a kötelékek nem engednek (vi-szont elszángatni nem vagyok képes azzak, mert a szívemben van göcpontjuk). A közeliek, mi-dőn észreveszik köteleimet és hozzájuk való jószándékomat, nem találják összefüggést és ki-nevetnek.

Lánca veri oroszlánok! Orosz-lánok, akiknek hite erősebb a ha-lálnál, reményesége a mai élet minden nyomorúságánál, isme-rete a filozófia, teozófia és a csil-lagászat és sok rokonainak min-den nagyságának, műveltsége az összes Kisvállalkozók kombiná-ciójánál. Csak kitarásról, hűség-ről ne beszéljünk, meri bár vala-mennyi hű, szilárdan és kimoz-díthatatlanul — láncaihoz.

Hallgatnék, mint a sír, ha nem látnám s hallanám, hogy közös a betegségünk és sirlalmi éne-kiünk, közös a poharunk is, mely-be tulajdon nyomorúságunk és téltenségünk sajtolta a keserűség borát.

Úgy szeretem nézni ezeket az oroszlánokat, amidőn harcra ké-szen állanak és csillog szemek-ből a nemes, eltökélt szándék. Ilyenkor nem kételkedem győzel-mükben, sőt magam is remény-séggel ivodok át, de szeretnék a föld alá bújni, ha látom a dicső kezdés utáni gyalázatos elakadást, az elrejtett láncok felcsillanását, és ilyenkor a magam nyomorú-ságára gondolok...

Kénytelen vagyok leplezni ezeket, hogy Krisztus szerelme és Lelkének melege semmivé tehetné azokat.

Házassági kötelék. Csupa csil-logó aranyból van ez a kötél, bár apró, hegyes, mérges diadémei díszítik. Szent és így titokban gyalázatos, nyiltan szép és válto-zatos, illetve nyomorúságos és áhitott. A gyakorlóknak háború-ságot és gondot, az áhitóknak ál-matlan éjszakákat és szennyfol-tos ruhát adományoz. Legerősebb aranylánc ez, ami az oroszlánt

apróbb-hosszabb időre harcél-
telenné és minden időre erőtel-
leszi. E téren csupán javulások
várhatóak, mely úgy állhat be,
hogy e becses láncot a Lélek tü-
zének hevében izmózva megtűk,
elárolvítva az apró térszárú kö-
vecskéket. A helyzet így az
igénylő számára félelmes, a bir-
tokos részére viszont kényelmet-
len és tisztá. Ezi a láncot Ádám
kereste, Isten adta édes és gyűl-
letes büntetésül. Jézus ad neki
érfelmet és a Szentlélek, illetve a
szeretet teszi elhordozhatóvá, sőt
fisztvává is a teljes megszentel-
désig.

A házasság alkalmas rablánc
arra, hogy a feleket tengenyi jól-
toko visszatartsa. Imádságos órái-
kat elrabolja, nemes szándékaik-
ban szörnyen akadályozza, a har-
cba készülöket teljesen lefe-
gyverezze. Csápjai előnyúlnek
házasság előtti, visszaérnek ezen
kötelek utáni állapotba. Utálato-
san hájos és erőtelentő csápok
czek.

Szegénység: Kí hinné, hogy ez
a senki fiának látszó vándor
hányféle okon-módon képes lás-
szót vetni az orozslánok izmos
nyakába?! Majd így fúzi láncait
ez a hóhér: „Ne menj most se-
hová, nincs rá pénz!” „Hogyan
is lenne kedvéd, hiszen családod
hiányt szenved?!” „Kellene misz-
ziói iratokal nyomatni, de —
hiányzik a fedezet.” „Rossz a
ruhád, nem becsülnek annyira
sem, hogy észrevegyék.” „Dol-
goznom kell, így a lelkieken
hiányos vagyok.”

De hát én adjam a szót ajkadra?
Ird fel egy-egy napi ilyen keser-
gésedet és — megvan a lánc!
Mondhatnám, hogy szakítsd el,
de attól félek, hogy kinevetsz. Te-
hát a szegénység elég ok arra,
hogy egy láncolattal több aka-
dály gördüljön indulásod elé.
Elég, hogy engem minden forró
vágyaimmal viszszalartszon?!

Szegényérzet. Most még köz-
kedvelt, jóhírű egyén vagy, mi
lesz, ha mindentől elszakadva,
egyedül Istenre kell támaszkod-
nod? Mi lesz, ha bolondnak, val-
lási tébolyodottnak ad ki a világ?
Hogy belássam egészen botláló-
mat és magam hibáztassam csu-
pán, amikor mások is tévedtek?

Megalázkodjam boldog-boldog-
talan előtt és nevessem rajtam
mindenki? Ilyen elmaradt már
mégsem vagyok. — Nem költöz-
nek-e ilyen gondolatok meg?

Nem beszélék itt fősvényekről,
mocskos életet hajszolók, írgy-
paskodók, nyelves, civakodók, ha-
szonleső senkiháziokról, hanem
oroszlánokról, akik nagyszájúak
és félelmetesek, lobbánékony-
szívű harcos természetűek; szé-
pek és dicsőségesek, mégis meg-
kötözött tehetetlen figurák, kép-
zet és semmitudó hithősök.

Ilyen vagyok én.

„Ki szabadíthat meg engem e
halálnak testéből?”

„Szabadításodra várok, Uram!”

*Itt állunk az új esztendő küszö-
bén. Ezzel lapunk IX-ik évfolya-
mába lép. Szegényen ugyan, de
Istenben bíva kezdjük az új élet,
Felkérünk minden hátralékos elő-
fizető számlája rendezésére és
mindenkit új előfizetők szerzésére.*

TAKARÉK.

Legjobb takaréka

A szegények otthona,

Nem tudod, meddig élsz

S mikor kerülsz oda.

Ma dús egészséged,

Holnap testi rones vagy.

Ne bízzai ei magad,

Bármilyen gazdag vagy.

Pénzcedet meglesi

Va'ahol a rozsdá,

Lelked vézna, sovány,

Átok lesz a sorsa.

Asztalod terítve

Pazarol sok jóval,

Sokan meg éheznek,

Mondd, ember, ez jól van?!

Hullass hát egy morszút

Asztalodról titkon,

Lelked örüljön s a

Betéét szaporodjon.

Engedj, ha szól az Úr,

Szavá meg ne vessed,

Legyen az ol'áron

Szived, tested, le'ked!

ANDRUSKÓ.

Missziói hírek

Örömnapok Pécsett. November 16—
17-én szívnünk és lelkünknek régi
vágát engedte megérni menyiei
Atyánk, a nekünk adott kegyelem ál-
tal. Ti tudjátok, kedves testvéreim,
hogy ennél boldogabb pillanatok nin-
csenek a hívők számára, mint amikor
együtt lakoznak Jézus lábainál. A mi
Urunk megengedte, hogy a pécsi és
környékbeli gyülekezetek együtt kon-
ferenciáznak a nagy Mester előtt.
Lelkünk vágya az volt, hogy e kedves
alkalomról testvéreink, nővéreink úgy
távozzanak otthonaikba, mint akiknek
szíviük-lelküik összeforrt még jobban
egymással a Krisztusban, egymásért és
Islenországá ügyéért ezután többet
lenni, többet imádkozni; többet a sze-
retetből, többet abból, ami Krisztusban
van, egymás terhét hordozva és így
betölteni a Krisztus törvényt.

16-án délelőtt Andruskó és Mihók
testvérek szolgáltak a Szentlélek által,
akik mély hatással voltak a szomsz-
jaskor lakosaira, délután Deák testvér
szólt rövid, komoly szavakkal és az-
után az egész gyülekezet elvonult egy
fürdőhelyiségre, ahol kilenc fehérruhás
lel fogadták mindvégig való hűség-
re. Kettő a szigetvári, hét a pécsi gyüle-
kezetbe tartozik; ketten már előbb ré-
szesültek a Szentlélek keresztségben. Az
alámerítést Mihók testvér végezte. —
Mindezeket a sátán irigy szemmel
nézte, de öröm volt és van a meny-
ben. Halleluja! A fürdőből visszavonul-
tunk imátermünkbe, ahol már nyu-
godtabban telepedtünk le, majd Span-
nenberger testvér, az atmákeresztúri
gyülekezet előjárója, szólt lelkesen az
örömhírt és Mihók testvér. Másnap
megújult lelki és testi erővel sorakoz-
tunk az imádkozás helyére, a vidéki
testvérek kipihenve 70 és 100 kilo-
méteres útkj fáradalmait.

17-én délelőtt Tomi testvér szólt a
Szentlélek ereje által lelket átható
szavakkal, hangsúlyozva azt: Testvé-
rem, mi van a kezében, üres-e vagy
mindent megtesz a szent ügyért, mely
a Krisztus ügye? Délután 4 óraker is-
mét folytattuk azt, ami reánk volt
bízza az Úrtól. Űgy 200 főnyi hall-
gatóság előtt tettünk bizonyosságot, aki-
ket az Úr átvett mint eszközöket. Lel-
kesítő szavakat, hűgeduett, kvár-
telt, éneket is hallotunk (Én mindig
fogom szeretni! címmel) a szökepusz-
tai és pécsi egyesített kartól. Végül Úr

vacsora következett, amely ismét áldásban folyt le és Tomi testvér imájával bezárult együttlétünk. Hisszük, hogy ezen alkalom mely barátokat számtolt szívünk talaján. Kedves testvéreim, sokat imádkoztatok a pécsi gyülekezetért, akiknek szíveken van az Úr ügye, mert a háborúságból eléggé kijut nekünk. Mindezekért legyen felmagasztalva a mi édes Atyánk, örökké. Testvéretek az Úr Jézusban:

Muci Ferenc.

Tápszentmiklós (Győr m.). Nevezett helyen bemeztünk volt, mely, hála érte az Úrnak, akadálytalanul ment vége, noha minden percben várható volt az üldöző rajtuk-ütése. De velünk volt az, aki megértte, hogy veletek lesz csak mind a világ végezetéig. Isten kegyelméből 5 fehérruhás állott a vizparton, akik örömmel mentek a hullámok sírba: 3 férfi és 2 nő. Közülük 2 kishúcsai és 1—1 győrszabadhegyi, tápszentmiklói, illetve rédei.

Az ígét többen szólták: Kovács József Súr, Hegedűs István Réde és alulírott. A bemeztést több ének és Urvasora követte. Testvéreink Súr, Csetény, Móríchida, Réde, Bakonytamási, Tapolcafi, Győrság, Táp és Kisbácsa községekben voltak. Hallgatóság is szép számmal verődött össze a közeli falvakból, akik mikor látták és hallották, másnak is biznyságot tettek az igazságról.

Kérünk, segítetek imádkozni, hogy az Úr áldja meg az elhínt magvakat.

Tolnai G.

Tamási. December 10-én imaház megnyitási ünnepélyre hívtak meg. Ahova Kalincás testvérel motoron le-robogtunk és láttuk a testvérek szorgos munkája nyomán felépült kis, esinos imaházat, megtelt padokkal, zsúfolásig telve. Rőtönzött kis énekkar is alakult és annak ténykedése, valamint több szavalt közben, részünkről, Kalincásék. Deák és alulírott testvérek szolgáltak az ígével I. Péter 2. 1—8, és Zak. 3. 10—13. alapján. Figyelmes hallgatók, környéki és helybeli testvérek hallgatták a tanításokat és adtunk hála-át az Istennek, aki kirendelte az ő kiscsinyei számára a szükséges imaházat. Most pedig kérjük, tölts meg boldog, hívő lelkekkel.

S.

Az „Apostoli Hit”, a Szeretelőthon és a Központi pénztáros címe: *Szestény István, Pestszent-
erzsebet, Álmos-utca 62. szám.*

Békes. Harmadszor volt Békesen konferencia. Harmadszor búcsúztunk el egymástól könnyek között.

Az íjlesztőtéli nyomor arra készítette testvéreinket, hogy ezévi konferenciájukat feladják. Mégis győzött a lelki éhség — a testivel szemben.

Hét evangéliumi munkás és kb. 60—70 íjseztéli vendégtestvér élékölődött a helybeli gyülekezet csoportjába, így a szép imaterem zsúfolásig megtelt ülökkel, állökkel.

Egyesek 60—70 kilométert gyalogosan róttak le, hogy lelkük nádszomját a konferencia nyújtotta áldásokkal enyhítsék. Egyik-másik átázza, feltört lábakkal, reszkette a kimerültségtől rogyott térdeire Istennek hála adni a — megérkezéseri.

Budapest és környékéről Mihók, Tomi, Fábrián, Deák és alulírott munkástestvérek voltak jelen. A konferencia minden részében és vonatkozásában a helybeli testvérek szeretetteljes figyeimességét és gondosságát, valamint a szakszerű megrendezést ártultak el. Ifjú leánytestvéreink szolgálata katonai precizitást és képzettséget látszott nyujtani. Az ételek a szakácsművészet remekei voltak. A vendégfogadásban a krisztusi szeretetverseny csodáján ámulhattunk. De mindezek a *mellesek* sorába tartoznak.

Együttlétünk december 6—7-ét, a konferencia napjait, röpké idővé zsugorította. Első napon (pénteken) bönjnap jellegű volt a beosztás és délelött 10-10t délután 2-ig egyhuzamban tartózkodtunk Mesterünk lábainál, mely idő alatt az alkalmi imák, énekek között Nagy tv. a körzethen teljesített egyéves szolgálatáról számlolt be. Előzőleg üdvözlő beszédet mondott I. Mózes 28, 10—22. alapján és kívánásáig fejtekte ki aránérve, hogy a konferencia színhelye hasonló legyen Jákób álmahoz.

Siroki tv. Énekek Éneke 5, 2., 9. alapján az újonnan csatlakozott és érkezett testvérekhez beszélt a szeretet és öröm harmatáról, Deák atyánkfia Jelenések 22, 17. verset olvasta fel és a menyasszony készüléseről, valamint a völényi közeli érkezéseről beszélt.

Kis szünet után Mihók testvér nyujtott tanítást a szeretet hosszútűréséről. (I. Kor. 14, 4.) Sok élő példát sorolt fel bizonyításul, miszerint, aki igazán szeret, az tőr is hosszán és igazán. Egyes történetek oly megragadóak voltak, hogy csaknem általános zokogás kísérte.

Az esti evangéizáláson karénekek és beszédek éléköltek a közös énekek és sorába, amikor Tomi tv. Zsolt. 139, 1—18, Siroki tv. János 20, 28. alapján a következő gondolatok nyomán beszélt: „Uram, Te ismerst”, illetve: „En Uram és én Istenem!” Szépszámú hallgatóság figyelte az elhangzottakat.

Másnap, 7-én, beállott nagy sora vártaimákat. Tanítást hallgatunk Mihók testvértől, illetve előzőleg Deák József testvértől. Az utóbbi Amós 3, 8., előbbi a bűnbevallásról szólt. Megható volt D. atyánkfia elbeszélése édesanyja imájáról, amelyet titkon hallgatva, soha el nem felejtető benyomással hozta szívében. A délelött többi idejét szabad kérdésekkel töltöttük.

Ébéd után (miközben fényképfelvétel is eszközöltünk) Mihók tv. Gal. 6, 7. és Csel. 17, 30. alapján Isten szent-ségét és megcsúfolhatatlanságát sok élénk példával igyekezett bizonyítani. Ezt sok szabad kérdés követte, amelyre mindenki kielégítő választ nyert és ami mindenkire építő és üdítő hatást gyakorolt.

Este az ifjúság működését szavalatok, kar-, szólo- és férfi-karénekék képeztek. Egyik-másik könnyet csalt mindannyiunk szemébe. Az ígét Tomi tv. János 15, 16. alapján és ilyen címen szólt: „Nem ti választottatok Engem. En választottalak titeket, hogy elmen-vén, sok gyümölcsöt teremjetek és a ti gyümölcsötök megmaradjon.” Siroki tv. előző esti beszédét folytatta ez alapon: „Tűz a mennyben, tűz a földön és tűz a pokolban.” Felzolgált az ének is: „Küldd tized, küldd tized, küldd tized!”

A búcsúzsról nem is jó beszélni. Megfogadtuk, hogy máskor nem jövőnk ilyen röviden össze. Mikorra már lángol zűveidkben a tűz, szaladunk a vonathoz. Mihók tv. utolsó beszédét kénytelen volt már csak úgy „kapásból” elmondani, mert már szaladt Csabára. Tomi és Fábrián tv-ek Sarkadra. Deák tv. Berénybe, illetve Csabára és Sarkadra. Siroki atyánkfia haza, megírni ezt a cikket, elkészíteni a karácsonyi „Hit”-lapot.

Vendégek Békécsabáról, Sarkadról és Okányból, Mezőberényből és Föld-várról, Öcsödől és Kúnagótáról, Buda-pestről és Kispestről, Kiskörszről és Haleszből, Törökszentmiklósról és Gyomáról, a békésiekkel együtt tették tiszteletüket a Mesternek, aki adott nekünk két kedves emlékné napot.

Siroki I.

Bizonyásgtételek

Kedves testvéreim az Úrban. Örömmel teszek bizonyásgot az drága Jézus családolás szeretélről, melyet velem cselekedtet.

Egy hétig nagybeteg voltam. Már el voltam keseredve, hogy mi lesz két kis gyermekemmel, ha ilt kell hagynom öket és az Úrhoz kiálltattam, engedje meg, hogy felneveljem öket és aztán örömmel megyek haza. Úgy látszott, hogy nem hallgat meg, mert mindennap rosszabbul lettem és a hét utolsó napjára anynyira rosszul voltam, hogy nagyon megkeseredtem és az Úrhoz kiálltattam, hogy vigyen el öhozzá. Abban a percben leszálott az Úrnak ereje a szívembe és idegen nyelven dicsőítettem az Urat egy negyedóráig. Mikor félbehagytam az imádkozást, éreztem a teljes meggyógyulást. Felkeltem az ágyamból és féjjemmel elmentünk a gyülekezetbe, ahol nagy örömmel dicsőítettem az én Megváltómat, hogy ilyen nagy irtalmasságot cselekedett velem. Dicsőítétek ti is, drága testvéreim, velem együtt, mert ő nagyon szeret minket. Dicsőség ő néki mindöökké. Ámen.

Soós Jenőné, Szőkepuszta.

Imádkozás!

Jézus Krisztusban szeretet testvérek! Isten dicsőségére bizonyásgtételeim akarom elmondani; 4 évvel ezelőt orvosok elnevezése szerint asztma-betegségbe estem, amelyben majd megfulladtam; októbertől egész január közepéig kínlódtam. Ez időben egyik orvostól a másikhoz mentem és nem tudtak rajtam segíteni. Most 1935 októberében újból visszatért a fulladás, ami rettenetes volt; elmondani sem lehet és a legnagyobb fulladás közt sűgást hallottam a fülemben: Imádkozó! És ima közben éreztem, hogy kapok levegőt. Elmentem az Aréna-út 7. számú gyülekezetbe, amiről kedves édesanyám nálunk oly sokat és lelki boldogsággal beszél; de mikor a férjem megdudta, nem engedett többször elmenni. Háromszor voltam még ott, amikor azt mondta, menj haza Ságira,

imádkozzon érted az anyád. Ennek nagyon örültem, gondoltam, majd Ságón az anyámmal elmegyek a gyülekezetbe, de mikor indulni akartam az állomáshoz, rám-szólt, hogy meg ne tudjam, hogy a gyülekezetbe elmész, mert akkor haza ne gyere. De én elmentem és meggyógyultam. Most sokkal több levegőt kapok, mint ahogy reméltem. Nyolc nap múlva már vissza is jöttem. Dicsőség és hála a Mindenható, nagykegyelmű Istennek, kedves testvérek. Imádkozzatok érttem, hogy a révpártot elérjem.

Hunka Jánosné,
Budapest—Zugló.

Szerkesztői üzenetek

Lapunk minden olvasójának örömeteljes karácsonyt és újévet kívánunk.

Igen sajnáljuk, hogy jelen lapunkat nem adhattuk ki nagyobb terjedelemben, de erre nem mi, hanem az előfizetők szolgáltattak okot, amennyiben az előfizetések kétötöde nem érkezett meg illetékes helyére. *Ugyancsak ezen okból* kifolyólag nincsen alkalmunk a magyarországi evangéliumi munkások fényképét közölni. A legtöbb esetben késnek a lap részére küldendő közlemények, bizonyásgtételek is. *Igyekezzünk* az új esztendő nagyobb odaadással kezdeni és eredménnyel zárni. — **B. Gy. Dancig.** Igen sajnálom, hogy a karácsonyi bölesódalhoz te nem járultál hozzá egy verseskével vagy cikkel. A multkori elkésett, csak most kerülhetett be. Üdvözlét a dancigiaknak és a két-három magyarnak. — **Töbбекnek.** A versírast gyakorlókat kérjük, ne vegyék rossz néven, ha nem kerül minden vers a lapba, mert legtöbbje igen gyenge. — **Helyreigazítás.** Az októberi nyugtázások között Bóttó János (Okány) helyett sajtóhiba folytán Bittó János áll. — **Kisbácsa.** Kedves tv., légy oly jó P. novértől a bizonyásgot újból megszerezni. Bocsanat a figyelmellen-ségért.

A „Menneyi Hangok” c. ének-könyv vászonkötésben 1.50, bőrkötésben 3.— P-ért Tomi tv. címén megrendelhető, vagy beszerelhető. Ugyanott traktátusok is kaphatók. Postaköltség a megrendelöt terheli. (Budapest, VII., Aréna-út 68. szám.)

Előfizetések.

(noemberben):

Bpest: Hoycska Erzsébet. Schwarzcz Lóla 2—2.—, Gressai Miklós 1.50, Biróné 1.—; Büssi: Orbán József 3.—; Chicago: Michael Weismann 6.80; De-with: Joe Varga 3.40; Dearborn: Frank Berghoffer 6.80; Detroit: Ivánkovics Dániel 3.40; Dunapataj: Kiss János 4.10; Felsőgalla: Fekete Miklós, M. Kovács Gyula, Cezir Lajos 1.50—1.50; Horváth Gyula 1.—; Fokó: Bali János 3.—; Gerjen: Taba Jánosné 3.—; Győr-ság: Gulyás Sándor 1.—; Hajdúhad-ház: Komor Sándorné 2.—, Seres Mihályné 1.—; Hajdúsámon: Papp Ilés 1.—; Jánk: Halóka Gyuláné 2.10; Ka-poles: Söveg Istvánné —.75; Karcas: Dakos Ferenc 2.—; Kisar: Bartha Zsigmond 1.50; Kisbácsa: Alasztics Gáborné 3.—; Kispest: Somogyi Gábor, Horváth Erzsébet 1.50—1.50, Bártó Gyula, Schall Andrásné 1—1.—; Kánszentmiklós: Halesik István 2.—, Lacoó György 1.90, Majoros József, Jakubecz Erzsébet 1.50—1.50; Mezőberény: Berg András, Csernus Mihály, Kálmán Károly 1.50—1.50, Weigert Márton, Schaffer András 1—1.—, Csernus Pál —.50; Monostor-apáti: Schell Zsigmondné 1.—; Szőke-pusztá: Héjjas Imre 1.50, Muesi Mihály 1.—; Tápöszentmárton: Nagy Pál, Bata János, Klement András 3—3.—, Klement József, Magyar András 1.50—1.50, Rabi Jánosné, Szabó Istvánné, Kmetyó Istvánné, Szabó Istvánné 1—1.—, Krájev Istvánné —.50; Téglyós: Cégény Sándorné 2.60; Tiszakanyár: Borok János, Tóth Balázs, Almósi Lajos 1.50—1.50; Witten: Böhm Teréz 5—pengő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

A következők: Egyesült Államok és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákia 26 ek., Magyarországon 3 P.

Előfizetések, adományok a 21.106-os csekk számlára, vagy Sebestyén István testvér címén, Pestszenterzsébet, Álmos-utca 62. küldendők.

Felöl szerkesztő és kiadó:
Siroki István.

Kiadja: az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon.
Kispest, Róza-utca 62.

55135 Bethánia-nyomda,
Budapest, VIII., Gyalai Pál utca 9.
Felöl vezető: Horváth János.